EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 24.9.2010
COM(2010) 498 galīgā redakcija

2010/0256 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. …/..

ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PIELĀGOJUMS LĪGUMAM PAR EIROPAS SAVIENĪBAS DARBĪBU (LESD)

Līgumā par Eiropas Savienības darbību skaidri nodalītas 290. pantā minētās Komisijai deleģētās pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus neleģislatīvus aktus (deleģētus aktus), lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus, no vienas puses, un 291. pantā minētās Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt īstenošanas aktus, no otras puses.

Deleģēto aktu gadījumā likumdevējs deleģē Komisijai pilnvaras pieņemt kvazileģislatīvus pasākumus. Īstenošanas aktu gadījumā situācija ir ļoti atšķirīga. Dalībvalstis pirmām kārtām ir atbildīgas par juridiski saistošu Eiropas Savienības aktu īstenošanu. Tomēr, ja leģislatīva akta piemērošanai vajadzīgi vienādi īstenošanas nosacījumi, tos pieņemt ir Komisijas pienākums.

Regulas (EK) Nr. 247/2006 pielāgošana jaunajiem Līguma noteikumiem pamatojas uz iedalījumu deleģētajās pilnvarās un to noteikumu īstenošanas pilnvarās, kurus Komisija pieņēmusi, piemērojot minēto regulu (Regula (EK) Nr. 793/2006, ar kuru paredz atsevišķus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006).

Pēc šīs pielāgošanas ir sagatavots Regulas (EK) Nr. 247/2006 pārstrādāšanas priekšlikums. Ar šo projektu likumdevējam tiek rezervētas pilnvaras pieņemt būtiskus elementus īpašajā režīmā attiecībā uz dažiem attālāko reģionu lauksaimniecības produktiem, lai pārvarētu grūtības, kas saistītas ar attālo ģeogrāfisko atrašanos (tā sauktais „*POSEI* režīms"). Šā režīma vispārīgās nostādnes un vispārīgos principus nosaka likumdevējs. Tādējādi ar šo īpašo režīmu ieviestos pasākumus un principus plānošanai, saderībai un saskanībai ar citām Savienības politikas jomām nosaka likumdevējs. Līdzīgā kārtā likumdevējs nosaka principus sertifikātu režīma ieviešanai un sodu, samazinājumu un izslēgumu piemērošanai. Likumdevējs paredz arī *POSEI* grafiskā simbola ieviešanu.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu likumdevējs uztic Komisijai papildināt vai grozīt dažus nebūtiskus elementus. Ar Komisijas pieņemtu deleģētu aktu tātad var noteikt papildu elementus, kas vajadzīgi likumdevēja noteiktā režīma pareizai darbībai. Tādējādi Komisija ar deleģētu aktu pieņem nosacījumus ekonomikas dalībnieku iereģistrēšanai sertifikātu reģistrā un, ja tas vajadzīgs ekonomiskās situācijas dēļ, uzliek par pienākumu iemaksāt nodrošinājumu par sertifikātu izdošanu (11. panta 2. punkts). Līdzīgā kārtā likumdevējs deleģē Komisijai pilnvaras pieņemt pasākumus attiecībā uz programmu grozījumu pieņemšanas procedūras noteikšanu (6. panta 3. punkts), pārstrādes nosacījumiem (13. panta 6. punkts), atbalsta summu noteikšanas nosacījumiem (18. panta 4. punkts, 23. panta 3. punkts un 29. panta 4. punkts), nosacījumiem par atbrīvošanu no ievedmuitas nodokļa (26. panta 2. punkts), nosacījumiem par tiesībām izmantot grafisko simbolu (20. panta 3. punkts) un sankcijām (17. panta 2. punkts).

Dalībvalstīm saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 291. pantu ir jāīsteno likumdevēja noteiktais režīms. Tomēr šķiet nepieciešami nodrošināt *POSEI* režīma vienādu īstenošanu dalībvalstīs, lai novērstu konkurences izkropļojumus un diskrimināciju starp ekonomikas dalībniekiem. Tādēļ likumdevējs piešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras saskaņā ar Līguma 291. pantu 2. punktu, jo īpaši attiecībā uz vienādiem nosacījumiem, ar kādiem produktus, kuriem piemēro īpašo piegādes režīmu, ieved, izved un laiž apgrozībā attālākajos reģionos (11. panta 3. punkts, 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 13. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 13. panta 3. punkts, 26. panta 1. punkts un 28. panta 2. punkts), vienādiem

programmu īstenošanas nosacījumiem (6. panta 2. punkts, 18. panta 3. punkts, 20. panta 4. punkts un 29. panta 3. punkts), kā arī vispārēju regulējumu pārbaudēm, kuru dalībvalstīm jāpiemēro (7. pants, 12. panta 2. punkts un 17. panta 1. punkts).

2. BŪTISKI GROZĪJUMI

Tā kā Padomes Regulā (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem, kopš tās pieņemšanas dienas — 2006. gada 30. janvāra — vairākkārt izdarīti grozījumi, tiek ierosināts skaidrības labad to pārstrādāt.

Turklāt Kopienas tiesību aktu attīstība un šās regulas praktiskā īstenošana kopš tās pieņemšanas prasa grozīt arī dažus tās noteikumus un pārveidot tiesību akta teksta struktūru, lai labāk pielāgotu to *POSEI* lauksaimniecības režīma realitātei.

Šī jaunā regula skaidrāk norāda režīma galvenos mērķus, kuru īstenošana jāveicina īpašajiem pasākumiem lauksaimniecības labā attālākajos reģionos (2. pants).

Tās jaunā struktūra izceļ galveno nozīmi, kāda ir salu un nomaļo reģionu īpašu iespēju programmām (*POSEI* programmas), kas turpmāk ir noteiktas katram attālākajam reģionam vispiemērotākajā līmenī un ko koordinē attiecīgās dalībvalstis. Šīs programmas attiecas uz šādām divām galvenajām *POSEI* jomām: īpašais piegādes režīms un īpašie pasākumi vietējās ražošanas labā (3. pants).

Regulas tekstā veikti arī mazāk nozīmīgāki grozījumi, un tie ir šādi.

(1) Precizēta procedūra, saskaņā ar kuru Komisijai iesniedzamas programmas un to grozījumi apstiprināšanai, lai tā būtu saskanīgāka ar pastāvošo praksi un ar vajadzību padarīt elastīgāku un efektīvāku programmu pielāgošanu faktiskajām prasībām lauksaimniecībā un attālāko reģionu apgādē ar galvenajiem produktiem (6. pants).

(2) Regulas 10. pantā noteikts, ka īpašais piegādes režīms jāizstrādā katram reģionam atkarībā no vietējās lauksaimnieciskās ražošanas, kuras attīstību nedrīkst ierobežot pārāk augsti to produktu piegādes atbalsti, kurus ražo arī uz vietas. Šo noteikumu uzskata par vajadzīgu, lai saderību starp abiem *POSEI* instrumentiem padarītu par obligātu.

(3) Iespēja pārsūtīt produktus, kas uz vietas pārstrādāti no pamatproduktiem, uz kuriem attiecināts īpašais piegādes režīms, neatmaksājot priekšrocību radījušo atbalstu, kas saņemts tikai par produktiem, kuri no Azoru salām sūtīti uz Madeiru vai no Madeiras uz Azoru salām un no Madeiras uz Kanāriju salām vai no Kanāriju salām uz Madeiru, tiek attiecināta arī uz Francijas Aizjūras departamentiem (13. panta 2. punkta e) apakšpunkts).

(4) Lai nodrošinātu labu budžeta pārvaldību, dalībvalstīm savās programmās jānorāda to atbalstu saraksts, kuri veido tiešos maksājumus (18. panta 2. punkta d) apakšpunkts).

(5) Ir lietderīgi arī norādīt, kā tiek noteikta atbalsta summa par pasākumiem vietējās lauksaimnieciskās ražošanas labā; iepriekš tas pamataktā netika norādīts (18. panta 2. punkta e) un f) apakšpunkts).

(6) Visbeidzot, finanšu piešķīrums katrai izraudzītajai valsts programmai, ir tas, kurš atbilst 2011. un nākamajam finanšu gadam. Turpretī Francijai un Portugālei īpašā piegādes režīma finansējuma maksimālā summa palielināta par 20 % (29. panta 3. punkts) pēc tā pirmā ziņojuma secinājumiem par *POSEI* 2006. gada reformas ietekmi, kuru iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei 2010. gadā.

Regula neskar ne finanšu avotus, ne Kopienas atbalsta intensitāti.

2010/0256 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. …/..

(…),

ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. panta pirmo daļu un 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu[1],

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[3],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[4],

tā kā:

(1) Lai mazinātu grūtības, ko rada to Savienības attālāko reģionu īpašā situācija, kuri uzskaitīti Līguma 349. pantā, ar Padomes 2006. gada 30. janvāra Regulu (EK) Nr. 247/2006, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem[5], noteikti īpaši pasākumi lauksaimniecības jomā. Šie pasākumi konkrēti noteikti ar katram reģionam izstrādātām atbalsta programmām, kuras ir būtisks instruments šo reģionu apgādei ar lauksaimniecības produktiem. To jauno grozījumu dēļ, kuri izrādījušies vajadzīgi pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, ir jāatceļ Regula (EK) Nr. 247/2006 un jāaizstāj tā ar jaunu tekstu.

(2) Jānosaka galvenie mērķi, kuru sasniegšanu veicina Savienības attālāko reģionu labā izveidotais režīms.

(3) Jāprecizē saturs salu un nomaļo reģionu īpašu iespēju programmām (turpmāk *POSEI* programmas), kuras, piemērojot subsidiaritātes principu, jānosaka dalībvalstīm, uz

---

1 OV C […], […], […]. lpp.
2 OV C […], […], […]. lpp.
3 OV C […], […], […]. lpp.
4 OV C […], […], […]. lpp.
5 OV L 42, 14.2.2006., 1. lpp.

kurām tās ģeogrāfiskajā ziņā attiecas vistiešākajā veidā, un dalībvalstīm tās jāiesniedz Komisijai apstiprināšanai.

(4) Lai labāk īstenotu Savienības attālāko reģionu labā izveidotā režīma mērķus, *POSEI* programmās jāiekļauj pasākumi, ar ko garantē lauksaimniecības produktu piegādi un uzglabāšanu, kā arī vietējās lauksaimnieciskās ražošanas attīstību. Ir jātuvina attiecīgo reģionu plānošanas līmenis un jāsistematizē partnerattiecību pieeja starp Komisiju un dalībvalstīm.

(5) Piemērojot subsidiaritātes principu un ievērojot elastību, kas ir pamatā plānošanas pieejai, kura pieņemta režīmam attālāko reģionu labā, dalībvalstu iestādes var ierosināt programmas grozījumus, lai pielāgotu šo programmu attālāko reģionu realitātei. Tādā pašā garā programmu grozīšanas procedūra jāpielāgo katra grozījumu veida piemērotības līmenim.

(6) Tādēļ, lai nodrošinātu galveno lauksaimniecības produktu piegādi attālākajiem reģioniem un kompensētu papildu izmaksas, ko rada šo reģionu attālā, izolētā un nomaļā ģeogrāfiskā atrašanās, ir lietderīgi ieviest īpašu piegādes režīmu. Attālāko reģionu īpašās ģeogrāfiskās atrašanās dēļ tiem rodas papildu transporta izmaksas, piegādājot produktus, kas ir būtiski svarīgi cilvēku uzturam, pārstrādei vai kā lauksaimnieciskās ražošanas resursi. Turklāt objektīvi faktori, ko rada izolētai un attālais novietojums, jo īpaši atrašanās uz salām un lauksaimnieciski izmantojamu zemju nelielās platības, uzņēmējiem un ražotājiem attālākajos reģionos rada papildu grūtības, kas būtiski apgrūtina viņu darbību. Šos apgrūtinājumus var mazināt, pazeminot minēto būtiski svarīgo produktu cenas.

(7) Tālab neatkarīgi no Līguma 28. panta dažu trešo valstu izcelsmes lauksaimniecības produktu imports ir jāatbrīvo no piemērojamā ievedmuitas nodokļa. Lai ņemtu vērā produktu izcelsmi un muitas režīmu, ko uz tiem attiecina saskaņā ar Savienības noteikumiem, produkti, kas ievesti Savienības muitas teritorijā saskaņā ar režīmu ievešanai pārstrādei vai muitas noliktavas režīmu, ir jāuzskata par tieši importētiem, lai tiem varētu piešķirt īpašā piegādes režīma priekšrocības.

(8) Lai sasniegtu mērķi pazemināt cenas attālākajos reģionos un atvieglinātu papildu izmaksas, ko rada šo reģionu attālais, izolētais un nomaļais ģeogrāfiskais novietojums, vienlaikus saglabājot Savienības izcelsmes produktu konkurētspēju, ir jāpiešķir atbalsts Savienības izcelsmes produktu piegādei attālākajiem reģioniem. Piešķirot šādu atbalstu, ir jāņem vērā papildu izmaksas, kas rodas, transportējot produktus uz attālākajiem reģioniem, un cenas, ko piemēro eksportam uz trešām valstīm, un — attiecībā uz lauksaimnieciskās ražošanas resursiem un pārstrādei paredzētiem produktiem — ar lielo ģeogrāfisko attālumu saistītās papildu izmaksas, jo īpaši atrašanās uz salām un niecīgā teritorija.

(9) Lai novērstu spekulācijas, kas kaitētu galapatērētājiem attālākajos reģionos, ir jāprecizē, ka vienīgi par svaigiem, labas kvalitātes un tirdzniecībai piemērotiem produktiem var saņemt atbalstu saskaņā ar īpašo piegādes režīmu.

(10) Ir jāparedz režīma darbības noteikumi, jo īpaši attiecībā uz ekonomikas dalībnieku reģistra un sertifikātu sistēmas radīšanu, par paraugu ņemot sertifikātus, kas minēti 130. un 161. pantā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko

izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula")[6].

(11) To darbību uzraudzība, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, prasa noteikt attiecīgo produktu administratīvās pārbaudes, tos importējot vai ievedot attālākajos reģionos, kā arī tos eksportējot vai nosūtot no šiem reģioniem. Turklāt, lai sasniegtu minētā režīma mērķus, īpašā piegādes režīma ekonomiskajām priekšrocībām jāatsaucas uz produktu cenām un jāpazemina tās arī galapatērētāja posmā. Tādēļ minētās priekšrocības ir jāpiešķir vienīgi ar nosacījumu, ka tām ir faktiska ietekme, un jāveic attiecīgas pārbaudes.

(12) Tā kā daudzumi, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, ir tikai daudzumi, kas atbilst attālāko reģionu piegādes vajadzībām, šis režīms netraucē iekšējā tirgus pareizu darbību. Tāpat īpašā piegādes režīma saimnieciskajām priekšrocībām neir jārada novirzes attiecīgo produktu tirdzniecībā. Tādēļ ir jāaizliedz šo produktu nosūtīšana vai eksportēšana no attālākajiem reģioniem. Tomēr ir jāatļauj šo produktu nosūtīšana vai eksportēšana, ja summa, kas veidoja īpašā piegādes režīma rezultātā saņemtās finansiālās priekšrocības, ir atmaksāta.

(13) Attiecībā uz pārstrādes produktiem ir jāatļauj preču apmaiņa starp attālākajiem reģioniem, lai nodrošinātu tirdzniecību starp tiem. Ir jāņem vērā arī preču plūsmas reģionālās tirdzniecības ietvaros un tradicionālais eksports un preču sūtījumi uz Savienību vai trešām valstīm no attālākajiem reģioniem un attiecīgi visiem šiem attālākajiem reģioniem jāatļauj pārstrādātu produktu eksportēšana, kas atbilst tradicionālajai tirdzniecības plūsmai. Skaidrības labad ir jāprecizē atsauces laikposms šo tradicionāli eksportēto vai nosūtīto daudzumu noteikšanai.

(14) Tomēr ir jāveic atbilstīgi pasākumi, lai Azoru salās varētu īstenot cukura pārstrādes nozares vajadzīgo pārstrukturēšanu. Veicot šos pasākumus, ir jāņem vērā, ka ir jānodrošina noteikts produkcijas un pārstrādes līmenis, lai cukura nozare Azoru salās būtu dzīvotspējīga. Ņemot vērā iepriekš minēto, ierobežotā laikposmā — piecus gadus — izņēmuma kārtā ir jāatļauj cukura nosūtīšana no Azoru salām uz pārējo Savienības teritoriju apjomā, kas pārsniedz tradicionālās plūsmas, piemērojot pakāpeniski samazinātus gada ierobežojumus. Tā kā cukura daudzums, ko var nosūtīt tālāk, būs proporcionāls apjomam, kas ir noteikti nepieciešams, lai nodrošinātu vietējās cukura ražošanas un pārstrādes dzīvotspēju, un tas nepārsniegs šo apjomu, cukura īslaicīgai nosūtīšanai no Azoru salām nebūs negatīva ietekme uz Savienības iekšējo tirgu.

(15) Attiecībā uz ārpuskvotu cukuru Azoru salu, Madeiras un Kanāriju salu apgādei, ir jāturpina piemērot ievedmuitas nodokļa atbrīvojuma režīmu. Turklāt Azoru salām ir jāatļauj izmantot atbrīvojumu no ievedmuitas par niedru jēlcukuru, ievērojot prognozētās piegādes bilances apjomus.

(16) Saskaņā ar īpašo piegādes režīmu Kanāriju salām līdz šim piegādā vājpiena pulveri ar augu taukiem, uz ko attiecas KN kods 1901 90 99 un kas paredzēti rūpnieciskai pārstrādei. Apgāde ar šo produktu ir jāturpina, jo tas ir kļuvis par vietējā pārtikas režīma tradicionālu sastāvdaļu.

---

[6] OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

(17) Tā kā rīsi ir Reinjonas pārtikas režīma pamatelements un tā kā Reinjona pati nesaražo šo produktu pietiekamā daudzumā, lai apmierinātu vietējās vajadzības, ir jāsaglabā atbrīvojums no ievedmuitas šā produkta importēšanai Reinjonā.

(18) Savienības politika attālāko reģionu vietējās ražošanas atbalstam attiecas uz visdažādākajiem produktiem un pasākumiem, kas veicina to ražošanu, tirdzniecību vai pārstrādi. Šie pasākumi ir izrādījušies efektīvi un ir nodrošinājuši lauksaimnieciskās darbības nepārtrauktību un attīstību. Savienībai ir jāturpina atbalstīt šo ražošanu, kas ir attālāko reģionu vides, sociālā un saimnieciskā līdzsvara pamatelements. Pieredze rāda, ka līdzīgi lauku attīstības politikai ciešākas partnerattiecības ar vietējām iestādēm var palīdzēt mērķtiecīgāk risināt konkrētos jautājumus, kas iespaido attiecīgos reģionus. Tādēļ ir jāturpina vietējās ražošanas atbalsts, izmantojot *POSEI* programmas.

(19) Lai atbalstītu attālāko reģionu produktu laišanu tirgū, ir jāievieš atbalsts minēto produktu tirdzniecībai ārpus ražošanas reģiona.

(20) Ir jānosaka minimālie elementi, kas jāiekļauj *POSEI* programmās, lai noteiktu pasākumus vietējās lauksaimnieciskās ražošanas labā, jo īpaši attiecīgās situācijas, piedāvātās stratēģijas, mērķu un pasākumu apraksts. Ir jāprecizē arī principi, saskaņā ar kuriem nodrošina saskanību ar citām Savienības politikas jomām, lai novērstu jebkādu atbalsta nesaderību un pārklāšanos.

(21) Lai *POSEI* programmu īstenotu, tajā var iekļaut arī pasākumus izpētes, demonstrēšanas, izglītošanas un tehniskās palīdzības projektu finansēšanai.

(22) Attālāko reģionu lauksaimnieki ir jāmudina piegādāt kvalitatīvus produktus, un ir jāsekmē šo produktu tirdzniecība. Šajā nolūkā varētu būt lietderīgi izmantot Savienības ieviestu grafisko simbolu.

(23) Attālākajos reģionos dažu saimniecību vai pārstrādes un tirdzniecības uzņēmumu struktūrās ir nopietnas nepilnības, un šie uzņēmumi saskaras ar īpašām grūtībām. Ar 26. panta 2. punktu un 28. panta 2. punktu Padomes 2005. gada 20. septembra Regulā (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[7] tādēļ paredzētas labvēlīgākas atbalsta likmes attiecībā uz dažu veidu ieguldījumiem attālākajos reģionos.

(24) Ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 27. panta 1. punktu noteikts, ka 20. panta b) punkta ii) apakšpunktā paredzētais mežsaimniecības atbalsta ierobežojums neattiecas uz attālākajiem reģioniem.

(25) Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 4. punktā un I pielikumā paredzēti gada maksājumu maksimālie apjomi agrovides atbalstam. Lai ņemtu vērā dažu sevišķi jutīgu ganību zonu īpašo vides stāvokli Azoru salās, kā arī ainavu saglabāšanu un lauksaimniecības zemju tradicionālās iezīmes, jo īpaši platības Madeirā, kur notiek audzēšana terasēs, attiecībā uz dažiem īpašiem pasākumiem ir jāparedz iespēja palielināt šīs summas līdz divkāršam apjomam.

---

[7] OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

(26) Lai mazinātu attālāko reģionu lauksaimnieciskās ražošanas darbības īpašās grūtības, ko rada to nomaļā, izolētā un attālā ģeogrāfiskā atrašanās, nelielā teritorija, reljefs, klimats un tautsaimniecības atkarība no maza skaita produktu, var noteikt atkāpi no Komisijas konsekventās politikas nepiešķirt valsts atbalstu tādu lauksaimniecības produktu ražošanai, pārstrādei un tirdzniecībai, uz kuriem attiecas Līguma I pielikums.

(27) Attālāko reģionu augkopības fitosanitāro stāvokli apgrūtina īpašas problēmas, kas saistītas ar klimatu, un tur piemēroto augu aizsardzības pasākumu nepietiekamība. Tādēļ ir jāīsteno programmas kaitēkļu apkarošanai, tostarp ar bioloģiskām metodēm. Ir jānosaka Savienības finansiālais ieguldījums šādās programmās.

(28) No saimnieciskā un ekoloģiskā viedokļa ir obligāti jāsaglabā vīna dārzi, kas ir visizplatītākā kultūra Madeiras un Kanāriju salu reģionos un ļoti nozīmīga Azoru salām. Lai atbalstītu ražošanu, šajos reģionos nav jāpiemēro ne atteikšanās piemaksas, ne tirgus mehānismi, kas paredzēti ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007, tomēr Kanāriju salās vajadzētu būt iespējai piemērot krīzes destilācijas pasākumus, ja pastāv ārkārtēji tirgus traucējumi, ko radījušas kvalitātes problēmas. Tāpat tehniskas un sociāli ekonomiskas grūtības nav ļāvušas paredzētajos termiņos pilnīgi pārstrukturēt platības, kas Madeiras un Azoru salu reģionos apstādītas ar to hibrīdšķirņu vīnogulājiem, kuras aizliegtas ar Regulu (EK) Nr. 1234/2007. Šo vīnu dārzu ražotais vīns ir paredzēts vienīgi tradicionālam vietējam patēriņam.

(29) Piena nozares pārstrukturēšana Azoru salās vēl nav pabeigta. Lai ņemtu vērā Azoru salu lielo atkarību piena produktu ziņā, ko papildina vēl citi trūkumi, kas saistīti ar attālo ģeogrāfisko atrašanos, un rentablu aizstāšanas produktu trūkums, būtu vajadzīgs saglabāt atkāpes no dažiem Regulas (EK) Nr. 1234/2007 noteikumiem attiecībā uz nodevām par piena un piena produktu pārpalikumiem.

(30) Atbalsts govs piena ražošanai Madeirā un Reinjonā nav bijis pietiekams, lai saglabātu iekšējās un ārējās piegādes līdzsvaru, jo īpaši lielo strukturālo grūtību dēļ, kas iespaido nozari, un tādēļ, ka nozare slikti spēj pielāgoties jauniem ekonomikas apstākļiem. Tādēļ, lai pilnīgāk nodrošinātu vietējo patēriņu, ir jāturpina atļaut atjaunota sterilizēta piena ražošanu, izmantojot Savienības izcelsmes piena pulveri. Lai pareizi informētu patērētāju, ir jāuzliek par pienākumu atjaunota sterilizētā piena iegūšanas veidu no piena pulvera norādīt uz pārdošanas etiķetes.

(31) Vajadzība saglabāt vietējo ražošanu, izmantojot stimulus, ir pamatojums, lai Regulu (EK) Nr. 1234/2007 nepiemērotu Madeirā un Francijas aizjūras departamentos (*DOM*). Ir jānosaka, ka Madeirā šo atbrīvojumu var attiecināt ne vairāk kā uz 4000 tonnām.

(32) Ir jāatbalsta tradicionālā lopkopība. Lai nodrošinātu Francijas aizjūras departamentu un Madeiras vietējā patēriņa vajadzības, ir jāatļauj nobarošanai paredzētu vīriešu kārtas liellopu beznodokļu imports no trešām valstīm, ievērojot dažus nosacījumus un nepārsniedzot gada maksimālo ierobežojumu.

(33) Ir jāatjauno iespēja, kura paredzēta saskaņā ar Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas

lauksaimniekiem[8], lai Portugāle varētu nodot Azoru salām kontinentālajai teritorijai piešķirtās tiesības uz piemaksu par zīdītājgovīm, un minētais instruments ir jāpielāgo, ņemot vērā atbalsta pasākumus attālākajiem reģioniem.

(34) Vēsturiski tabakas audzēšanai Kanāriju salās ir liela nozīme. No ekonomikas viedokļa tabakas ražošana joprojām ir viena no galvenajām rūpnieciskajām darbībām reģionā. No sociālā viedokļa tabakas audzēšana ir ļoti darbietilpīga, un to veic mazas saimniecības. Tā kā šī lauksaimniecības kultūra nav pietiekami rentabla, tai draud izzušana. Pašlaik tabaku audzē cigāru amatnieciskai ražošanai tikai mazā platībā Lapalmas salā. Tādēļ ir jāatļauj Spānijai turpināt piešķirt atbalstu papildus Savienības atbalstam, lai varētu saglabāt šo tradicionālo lauksaimniecības kultūru un ar to saistīto amatniecības darbību. Turklāt, lai saglabātu tabakas izstrādājumu ražošanu, neapstrādātas un daļēji apstrādātas tabakas importu Kanāriju salās ir jāturpina atbrīvot no muitas nodokļa, nepārsniedzot gada kvantitatīvo ierobežojumu, kas ir ekvivalents 20 000 tonnām jēltabakas ar izgrieztu vidējo dzīslu.

(35) Šīs regulas īstenošana nedrīkst apdraudēt attālāko reģionu līdz šim izmantoto īpašo atbalstu. Tādēļ, lai izpildītu attiecīgos pasākumus, dalībvalstu rīcībā ir jābūt attiecīgām atbalsta summām, kuru Savienība jau piešķīrusi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 247/2006.

(36) Kops 2006. gada pieprasījums pēc galvenajiem produktiem ir pieaudzis dažos attālākajos reģionos, jo īpaši Azoru salās un Francijas Aizjūras departamentos ganāmpulka palielināšanās un demogrāfiskā spiediena pieauguma dēļ Tātad ir jāpalielina tā dalībvalstu budžeta daļa, kuru tās var izmantot īpašajam piegādes režīmam attiecīgajos attālākajos reģionos.

(37) Komisijai vajadzētu būt pilnvarām pieņem deleģētus tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu, lai papildinātu vai grozītu dažus šīs regulas nebūtiskus elementus. Ir jānosaka nozares, attiecībā uz kurām šīs pilnvaras var izmantot, kā arī nosacījumus, ar kādiem deleģēšana īstenojama.

(38) Lai nodrošinātu *POSEI* režīma vienādu īstenošanu dalībvalstīs nolūkā novērst konkurences izkropļojumus un diskrimināciju starp ekonomikas dalībniekiem, Komisijai ir jābūt pilnvarām pieņemt īstenošanas aktus saskaņā ar Līguma 291. panta 2. punktu. Tādēļ vajadzētu piešķirt Komisijai īstenošanas pilnvaras saskaņā ar minēto noteikumu konkrēti attiecībā uz vienādajiem nosacījumiem, ar kādiem produktus, uz kuriem attiecina īpašo piegādes režīmu, ieved, izved un laiž apgrozībā attālākajos reģionos, attiecībā uz vienādajiem programmu īstenošanas nosacījumiem, kā arī attiecībā uz minimālajām pārbaužu prasībām, kas dalībvalstīm jāpiemēro.

(39) [Apsvērums attiecībā uz īstenošanas pasākumu kontroli. Jāizpilda pēc tam, kad pieņemta regula par kontroli, kura minēta LESD 291. panta 2. punktā; pašlaik to apspriež Eiropas Parlaments un Padome],

[8] OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PIEMĒROŠANAS JOMA

1. pants

Mērķis

Ar šo regulu nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā, lai mazinātu grūtības, ko rada tas, ka Līguma 349. panta minētie Eiropas Savienības reģioni, turpmāk „attālākie reģioni", ir nomaļi, ir salas, ir attāli, tiem ir neliela teritorija, sarežģīts reljefs un klimats un ka to tautsaimniecība ir atkarīga no ļoti nedaudzu veidu ražojumiem.

2. pants

Mērķi

1. Regulas 1. pantā minētie īpašie pasākumi veicina šādu mērķu sasniegšanu:

   a) nodrošināt attālāko reģionu apgādi ar produktiem, kas būtiski cilvēka uzturam vai pārstrādei un kā lauksaimnieciskās ražošanas resursus, tādējādi atvieglinot papildu izmaksas, ko rada šo reģionu attālā, izolētā un nomaļā ģeogrāfiskā atrašanās;

   b) saglabāt un attīstīt attālāko reģionu lauksaimniecisko ražošanu, ieskaitot vietējo produktu ražošanu, pārstrādi un laišanu tirdzniecībā.

2. Šā panta 1. punktā izklāstītos mērķus īsteno, izmantojot III, IV un V nodaļā uzskaitītos pasākumus.

II NODAĻA

POSEI PROGRAMMAS

3. pants

Daudzgadu* POSEI *programmu izveide

1. Regulas 1. pantā minētos pasākumus nosaka katram attālākajam reģionam ar salu un nomaļo reģionu īpašu iespēju programmu (*POSEI*) — turpmāk „*POSEI* programma" —, kurā ietilpst:

a) īpašs piegādes režīms, kā paredzēts III nodaļā, un

b) īpaši pasākumi, lai palīdzētu vietējai lauksaimnieciskajai ražošanai, kā paredzēts IV nodaļā.

2. *POSEI* programmu izveido tādā ģeogrāfiskajā mērogā, kādu attiecīgā dalībvalsts uzskata par vispiemērotāko. To sagatavo kompetentā iestāde, ko izraudzījusies minētā dalībvalsts, kura, apspriedusies ar kompetentām iestādēm un organizācijām attiecīgajā vietējā līmenī, iesniedz to Komisijai apstiprināšanai saskaņā ar 6. pantu.

3. Dalībvalsts attiecībā uz šiem reģioniem var iesniegt tikai vienu *POSEI* programmu.

4. pants

Savstarpēja atbilstība un saskaņotība

1. Pasākumiem, kas veikti saskaņā ar *POSEI* programmām, jāatbilst Savienības tiesību aktiem un jāsaskan ar pārējām Savienības politikas jomām un pasākumiem, kas veikti saskaņā ar tām.

2. Jānodrošina tas, ka pasākumi, kas veikti saskaņā ar *POSEI* programmām, saskan ar tiem, kas īstenoti ar pārējo kopējās lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību, jo īpaši ar pasākumiem, kas saistīti ar kopīgām tirgus organizācijām, lauku attīstību, produktu kvalitāti, dzīvnieku labturību un vides aizsardzību.

Jo īpaši jāievēro, ka saskaņā ar šo regulu nevienu pasākumu nevar finansēt:

a) kā papildu atbalstu subsīdiju vai palīdzību režīmiem, kas izveidoti saistībā ar kopīgu tirgus organizāciju, izņemot ārkārtējas vajadzības gadījumos, kas pamatoti ar objektīviem kritērijiem;

b) kā atbalstu pētniecības projektiem, pasākumus pētniecības projektu atbalstam vai pasākumus, par kuriem ir tiesības saņemt Savienības finansējumu saskaņā ar Padomes Lēmumu 2009/470/EK[9];

c) kā atbalstu pasākumiem Padomes Regulas (EK) Nr. 1698/2005 darbības jomā.

5. pants

Programmu saturs

POSEI programmā ietilpst:

a) pasākumu īstenošanas grafiks un provizoriska vispārīga gada finanšu tabula, kurā uzrādīti līdzekļi, ko atvēlēs;

[9] OV L 155, 18.6.2009., 30. lpp.

b) pamatojums tam, ka programmu dažādie pasākumi ir savstarpēji atbilstīgi un saskaņoti, kā arī kritēriji un kvantitatīvie rādītāji, ko izmanto uzraudzībai un izvērtēšanai;

c) noteikumi, lai nodrošinātu efektīvu un pareizu programmu īstenošanu, tostarp reklāmas, uzraudzības un izvērtēšanas pasākumi, kā arī kvantitatīvu izvērtēšanas rādītāju definīcija;

d) to kompetentu iestāžu un struktūru izraudzīšana, kas atbild par programmas īstenošanu, un asociētu attiecīgā līmeņa iestāžu vai struktūru un sociāli ekonomisko partneru izraudzīšana, kā arī veikto apspriežu iznākums.

6. pants

Programmu pieņemšana un grozīšana

1. Attiecībā uz 29. panta 2. un 3. punktā minētā finanšu piešķīruma dalībvalstis iesniedz Komisijai *POSEI* programmas projektu.

   Programmas projektā ir prognozētās piegādes bilances projekts, kurā norādīti produkti, to daudzumi un Savienības piegādes atbalsta summa, pievienojot vietējās ražošanas atbalsta programmas projektu.

   Komisija novērtē ierosināto *POSEI* programmu un lemj par tās apstiprināšanu ar īstenošanas aktu.

2. Atkarībā no *POSEI* programmās ietverto pasākumu izpildes ikgadējās novērtēšanas, dalībvalstis var iesniegt Komisijai priekšlikumus šo programmu grozīšanai saskaņā ar 29. panta 2. un 3. punktā minēto finanšu piešķīrumu, lai labāk pielāgotu tās attālāko reģionu prasībām un ierosinātajai stratēģijai. Komisija ar īstenošanas aktu pieņem vienādus sīki izstrādātus noteikumus par programmas grozījumu priekšlikumu iesniegšanu.

3. Lai ņemtu vērā ierosināto grozījumu dažādos veidus, kā arī termiņu, kurā tie jāpiemēro, Komisija ar deleģētu aktu nosaka grozījumu apstiprināšanas procedūru.

7. pants

Pārbaudes un uzraudzība

Dalībvalstis pārbaudes veic, izmantojot administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas. Lai nodrošinātu vienādu piemērošanu, Komisija ar īstenošanas aktu pieņem minimālās pārbaužu prasības, kas dalībvalstīm jāpiemēro.

Ar tāda paša veida aktu Komisija pieņem arī procedūras un fiziskos un finanšu rādītājus, lai nodrošinātu programmu īstenošanas efektīvu uzraudzību.

III NODAĻA

ĪPAŠAIS PIEGĀDES REŽĪMS

8. pants

Prognozējamo piegāžu bilance

1. Ar šo ievieš īpašu piegādes režīmu attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā un kam attālākajos reģionos ir būtiska nozīme cilvēku uzturā, citu produktu ražošanā un kā lauksaimnieciskās ražošanas resursiem.

2. Attiecīgā dalībvalsts tādā ģeogrāfiskā mērogā, kādu tā uzskata par vispiemērotāko, izveido provizorisku piegādes bilanci, lai attiecībā uz produktiem, kas uzskaitīti Līguma I pielikumā, noteiktu katra attālākā reģiona gada piegāžu vajadzīgo daudzumu.

   Iepakošanas un pārstrādes uzņēmumu vajadzībām, kuru produkti paredzēti vietējam tirgum, tradicionālajiem sūtījumiem uz pārējo Savienību vai tradicionālajam eksportam uz trešām valstīm reģionālas tirdzniecības ietvaros 13. panta 3. punkta nozīmē vai tradicionālas tirdzniecības ietvaros, var izstrādāt atsevišķu bilances prognozi.

9. pants

Režīma darbība

1. Ievērojot prognozējamo piegāžu bilancē noteikto daudzumu ierobežojumu, to produktu tiešajam importam attālākajos reģionos, uz kuriem attiecas īpašais piegādes režīms no trešām valstīm, nodokļus nepiemēro.

   Šajā nodaļā produktus, kas ievesti Savienības muitas teritorijā saskaņā ar ievedumpārstrādes vai muitas noliktavas režīmu, uzskata par importētiem tieši no trešām valstīm.

2. Lai nodrošinātu atbilstību 8. panta 2. punktā noteiktajām prasībām attiecībā uz daudzumu, cenu un kvalitāti, saglabājot Savienības piegādes daļu, attālākajiem reģioniem piešķir atbalstu tādu produktu piegādei, kas ir valsts intervences glabājumā vai kas ir pieejami Savienības tirgū.

   Nosakot šādu atbalstu, ņem vērā papildu izdevumus, kas rodas, produktus transportējot uz attālākajiem reģioniem, un cenas, ko piemēro eksportam uz trešām valstīm, kā arī — attiecībā uz lauksaimnieciskās ražošanas resursiem un pārstrādei paredzētiem produktiem — papildu izmaksas, ko rada attālā ģeogrāfiskā atrašanās uz salām.

3. Atbalstu nepiešķir par tādu produktu piegādēm, kuriem īpašais piegādes režīms jau ir piemērots citā attālākajā reģionā.

4. Īpašo piegādes režīmu attiecina vienīgi uz produktiem, kuriem ir laba, tirdzniecībai piemērota kvalitāte.

10. pants

Īstenošana

Īstenojot īpašo piegādes režīmu, jo īpaši ņem vērā:

a) attālāko reģionu īpašās prasības un — attiecībā uz pārstrādei paredzētiem produktiem un lauksaimnieciskās ražošanas resursiem — īpašās kvalitātes prasības;

b) tirdzniecības plūsmas uz pārējo Savienību un no tās;

c) piedāvātā atbalsta ekonomisko aspektu;

d) attiecīgā gadījumā — vajadzību neradīt šķēršļus vietējās ražošanas potenciālai attīstībai.

11. pants

Sertifikāti

1. Atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa vai atbalstu saskaņā ar īpašo piegādes režīmu piešķir, uzrādot sertifikātu.

Atbalsta sertifikātus izdod tikai tiem uzņēmējiem, kas ir reģistrēti kompetento iestāžu reģistros.

Sertifikāti nav nododami tālāk.

2. Lai garantētu, ka ekonomikas dalībnieki var pilnībā īstenot tiesības piedalīties īpašajā piegādes režīmā, Komisija ar deleģētu aktu nosaka, ar kādiem nosacījumiem ekonomikas dalībnieki ierakstāmi reģistros, un, ja vajadzīgs, uzliek par pienākumu iemaksāt nodrošinājumu par sertifikātu izdošanu.

3. Komisija ar īstenošanas aktu pieņem visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis vienādi piemēro šo pantu, jo īpaši attiecībā uz sertifikātu režīma īstenošanu, izņemot sertifikātu nodrošinājuma iemaksu, un attiecībā uz ekonomikas dalībnieku saistībām reģistrējoties.

12. pants

Saimnieciskā izdevīguma pārnese

1. Labums no īpašā piegādes režīma, ko sniedz atbrīvojums no ievedmuitas nodokļa vai saņemtais atbalsts, ir atkarīgs no saimnieciskā izdevīguma faktiskas pārneses uz galaizmantotāju, kas katrā attiecīgā gadījumā var būt vai nu patērētājs, ja produkti ir paredzēti tiešajam patēriņam, vai arī pēdējais pārstrādātājs vai iepakotājs, ja produkti

paredzēti pārstrādes vai iepakošanas rūpniecībai, vai, visbeidzot, arī lauksaimnieks, ja produkti paredzēti lopbarībai vai kā lauksaimnieciskās ražošanas resursi.

2. Lai nodrošinātu 1. punkta vienādu piemērošanu, Komisija ar īstenošanas aktu pieņem sīki aprakstītus noteikumus tā piemērošanai un jo īpaši nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis kontrolē saimnieciskā izdevīguma faktisku pārnesi uz galaizmantotāju.

13. pants

Eksports uz trešām valstīm un sūtījumi uz pārējo Savienību

1. Produktus, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, var eksportēt uz trešām valstīm vai pārsūtīt uz pārējo Savienību tikai saskaņā ar vienādiem nosacījumiem, kurus Komisija nosaka ar īstenošanas aktu un kuros ietilpst ievedmuitas nodokļa maksāšana vai saņemtā 9. pantā minētā atbalsta atmaksāšana.

   Eksportējot uz trešām valstīm produktus, uz kuriem attiecina īpašo piegādes režīmu, sertifikāts nav jāuzrāda.

   Šā punkta pirmās daļas nosacījumi neattiecas uz tirdzniecības plūsmām starp Francijas Aizjūras departamentiem (*DOM*).

2. Šā panta 1. punkta pirmā daļa neattiecas uz produktiem, kuri pārstrādāti attālākajos reģionos un kuru sastāvā ir izejvielas, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, ja šos produktus:

   a) eksportē saistībā ar tradicionālu eksportu uz trešām valstīm vai pārsūta saistībā ar tradicionāliem sūtījumiem uz pārējo Savienību, ievērojot attiecīgo daudzumu ierobežojumu. Šos daudzumus nosaka Komisija ar īstenošanas aktu, pamatojoties uz sūtījumu vai eksporta vidējo apjomu 1989., 1990. un 1991. gadā;

   b) eksportē saistībā ar reģionālu tirdzniecību uz trešām valstīm, ievērojot galamērķus un nosacījumus, ko Komisija noteikusi ar īstenošanas aktu;

   c) pārsūta no Azoru salām uz Madeiru vai no Madeiras uz Azoru salām;

   d) pārsūta no Madeiras uz Kanāriju salām vai no Kanāriju salām uz Madeiru.

   e) pārsūta starp Francijas Aizjūras departamentiem.

   Par produktiem, kas minēti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, eksporta kompensāciju nepiešķir.

   Eksportējot uz trešām valstīm produktus, kas minēti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, sertifikāts nav jāuzrāda.

3. Šajā nodaļā jēdziens „reģionāla tirdzniecība” ir tirdzniecība, ko Francijas Aizjūras departamenti, Azoru salas, Madeira un Kanāriju salas veic, izvedot produktus uz trešām valstīm, kuras Komisija noteikusi ar īstenošanas aktu.

4. Uzskata, ka produkti, ko piegādā Francijas Aizjūras departamentiem, Azoru salām, Madeirai vai Kanāriju salām saskaņā ar īpašo piegādes režīmu un ko izmanto kuģu un lidaparātu apgādei ar pārtiku, ir patērēti vietējā tirgū.

5. Atkāpjoties no 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta, piecu gadu laikā katru gadu no Azoru salām uz pārējo Savienības teritoriju var pārsūtīt šādu maksimālo cukura (KN kods 1701) daudzumu:

– 2011. gadā — 3000 tonnas,

– 2012. gadā — 2500 tonnas,

– 2013. gadā — 2000 tonnas,

– 2014. gadā — 1500 tonnas,

– 2015. gadā — 1000 tonnas.

6. Lai sadalītu labumu, ko saņem no īpašā piegādes režīma piemērošanas reģionālai un tradicionālai tirdzniecībai, Komisija ar deleģētu aktu nosaka, kādi ir nosacījumi, kas jāievēro, veicot pārstrādes darbības, lai to rezultātā iegūtos produktus varētu izvest saskaņā ar tradicionālu eksportu vai tirgot saskaņā ar reģionālu tirdzniecību.

14. pants

Cukurs

1. Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 204. panta 2. un 3. punktā noteiktajā laikposmā, no ievedmuitas atbrīvo (ievērojot šīs regulas 8. pantā minētās prognozētās piegādes bilances apjomus) šādu tās pašas regulas 61. pantā minēto ārpuskvotas saražoto cukuru:

a) kurš ievests patēriņam Madeirā vai Kanāriju salās kā baltais cukurs atbilstīgi KN kodam 1701;

b) kurš rafinēts un patērēts Azoru salās kā jēlcukurs atbilstīgi KN kodam 1701 12 10 (biešu jēlcukurs).

2. Daudzumus rafinēšanas vajadzībām Azoru salās, kuri minēti 1. punktā, var papildināt ar jēlcukura daudzumiem atbilstīgi KN kodam 1701 11 10 (niedru jēlcukurs), ievērojot prognozētās piegādes bilances apjomus.

Nosakot Azoru salu prasības attiecībā uz jēlcukuru, ņem vērā vietējās cukurbiešu ražošanas attīstību. Daudzumus, uz ko attiecas īpašais piegādes režīms, nosaka tā, lai Azoru salās rafinētā cukura gada kopapjoms nepārsniegtu 10 000 tonnu.

15. pants

Sausais vājpiens

Atkāpjoties no 8. panta, Kanāriju salas var turpināt nodrošināties ar rūpnieciskai pārstrādei paredzēto sauso vājpienu atbilstīgi KN kodam 1901 90 99 (vājpiena pulveris ar augu taukiem), nepārsniedzot 800 tonnu gadā. Atbalsts, kas piešķirts par šā produkta piegādi no Savienības, nedrīkst pārsniegt EUR 210 par tonnu, un to iekļauj 29. pantā noteiktajā maksimālajā apjomā. Šis produkts paredzēts tikai vietējam patēriņam.

16. pants

Rīsu imports Reinjonā

To produktu importam Francijas aizjūras departamentā Reinjonā, kuri paredzēti tur patērēt un kuri atbilst KN kodiem 1006 10, 1006 20 un 1006 40 00, neuzliek nekādus ievedmuitas nodokļus.

17. pants

Pārbaudes un sankcijas

1. Produktus, kuriem piemēro īpašo piegādes režīmu, administratīvi pārbauda, vai nu tos importējot, vai ievedot attālākajos reģionos, kā arī vai nu tos eksportējot, vai nosūtot no šiem reģioniem.

   Lai nodrošinātu šā noteikuma vienādu piemērošanu, Komisija ar īstenošanas aktu pieņem minimālās pārbaužu prasības, kas dalībvalstīm jāpiemēro.

2. Ja ekonomikas dalībnieks neievēro — izņemot nepārvaramas varas gadījumus vai ārkārtas situāciju radošus nelabvēlīgus laika apstākļus — saistības, kas pieņemtas, piemērojot 11. pantu, tam kā sertifikāta turētājam tiek atņemtas piešķirtās priekšrocības un tā vārdu un uzvārdu svītro no reģistra uz laiku vai pavisam atkarībā no pārkāpuma smaguma pakāpes.

   Lai nodrošinātu, ka ekonomikas dalībnieki, kuri piedalās īpašajā piegādes režīmā, pilda savas saistības, Komisija ar deleģētu aktu nosaka vajadzīgos nosacījumus pirmās daļas piemērošanai un attiecīgā ekonomikas dalībnieka jaunu pieteikumu izskatīšanu.

IV NODAĻA

PASĀKUMI VIETĒJĀS LAUKSAIMNIECISKĀS RAŽOŠANAS ATBALSTAM

18. pants

Pasākumi

1. *POSEI* programmās iekļauti īpaši pasākumi vietējās lauksaimnieciskās ražošanas labā, kuri ietilpst Līguma III sadaļas trešās daļas piemērošanas jomā un kuri ir vajadzīgi, lai nodrošinātu vietējās lauksaimnieciskās ražošanas nepārtrauktību un attīstību katrā attālākajā reģionā.

2. Programmas daļā, kas veltīta pasākumiem vietējās lauksaimnieciskās ražošanas labā, ietilpst vismaz šādi elementi:

   a) skaitlisks attiecīgās lauksaimnieciskās ražošanas pašreizējā stāvokļa apraksts, ņemot vērā pieejamos novērtējumu rezultātus, norādot attīstības atšķirības, nepilnības un potenciālu, izmantotos finanšu resursus un iepriekš veikto darbību galvenos rezultātus;

   b) ierosinātās stratēģijas apraksts, izvēlētās prioritātes un vispārējie kvantitatīvie darbības mērķi, kā arī novērtējums, kurā uzrādīta sagaidāmā ietekme uz ekonomiku, vidi un sabiedrību, ieskaitot ietekmi uz nodarbinātību;

   c) iecerēto pasākumu un jo īpaši programmas īstenošanai paredzēto atbalsta shēmu apraksts, kā arī vajadzības gadījumā informācija par to, cik nepieciešami ir pētījumi, demonstrācijas projekti, mācības vai tehniskās palīdzības darbības, kas saistītas ar attiecīgo pasākumu sagatavošanu, īstenošanu vai pielāgošanu;

   d) to atbalstu saraksts, kuri veido tiešos maksājumus Regulas (EK) Nr. 73/2009 2. panta d) punkta nozīmē;

   e) atbalsta piešķiršanas nosacījumi, attiecīgie produkti un to apjomi;

   f) atbalsta apjoms, kas noteikts katram pasākumam vai darbībai, lai sasniegtu vienu vai vairākus programmā noteiktus mērķus.

3. Komisija ar īstenošanas aktu pieņem vienādus sīki izstrādātus noteikumus par 2. punktā minēto atbalstu izmaksāšanu.

4. Programmā var iekļaut pasākumus attālāko reģionu lauksaimniecības produktu ražošanas, pārstrādes vai tirdzniecības atbalstam.

   Katru pasākumu var veikt darbībās. Katrai darbībai programmā nosaka vismaz šādus elementus:

a) saņēmēji;

b) atbilstības nosacījumi;

c) individuālais atbalsts;

d) atbalsta maksimālā summa.

Lai atbalstītu produktu tirdzniecību reģionā, kur tos ražo, Komisija ar deleģētu aktu pieņem noteikumus par tā atbalsta summas noteikšanu, kuru piešķir par tirdzniecību, un, ja vajadzīgs, maksimālos daudzumus, uz kādiem šis atbalsts var attiekties.

19. pants

Pārbaudes un nepamatoti izmaksāta atbalsta atmaksāšana

1. Šajā nodaļā minēto pasākumu pārbaudes veic, izmantojot administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas.

2. Ja atbalsts izmaksāts nepamatoti attiecīgajam saņēmējam ir pienākums atmaksāt attiecīgās summas. Komisijas Regulas (EK) Nr. 1122/2009[10] 80. pantu piemēro *mutatis mutandis* [grozot to, kas jāgroza].

V NODAĻA

PAPILDU PASĀKUMI

20. pants

Grafiskais simbols

1. Lai nodrošinātu attālākajiem reģioniem raksturīgu kvalitatīvu nepārstrādātu vai pārstrādātu lauksaimniecības produktu atpazīstamību un patēriņu, izveido grafisku simbolu.

2. Šā panta 1. punktā paredzētā grafiskā simbola izmantošanas nosacījumus ierosina attiecīgās nozaru organizācijas. Attiecīgo valstu iestādes šos priekšlikumus līdz ar atzinumu nosūta Komisijai apstiprināšanai.

   Simbola izmantošanu uzrauga oficiāla iestāde vai struktūra, ko apstiprinājušas attiecīgās kompetentās valsts iestādes.

3. Lai uzlabotu informētību par attālāko reģionu augstas kvalitātes lauksaimniecības produktiem un veicinātu to patēriņu svaigā vai pārstrādātā veidā, Komisija ar

[10] OV L 316, 2.12.2009., 65. lpp.

deleģētu aktu nosaka, ar kādiem nosacījumiem izmantojams grafiskais simbols, kā arī tā atveides un atveidotā simbola izmantošanas nosacījumus.

4. Lai nodrošinātu šā panta vienādu piemērošanu, Komisija ar īstenošanas aktu pieņem sīki aprakstītus noteikumus attiecībā uz grafiskā simbola ieviešanu, kā arī pārbaužu un uzraudzības minimālās prasības, kas dalībvalstīm jāpiemēro.

21. pants

Lauku attīstība

1. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 4. punkta, minētās regulas I pielikumā paredzēto gada maksimālo pieļaujamo apjomu, par ko ir iespējams saņemt Savienības atbalstu, var palielināt līdz divkāršam apjomam Azoru salu ezeru aizsardzības pasākumiem, kā arī ainavas un lauksaimniecības zemju tradicionālo iezīmju aizsardzības pasākumiem, jo īpaši, lai saglabātu akmens sienas, kas balsta terases Madeirā.

2. Vajadzības gadījumā pasākumus, kas ir plānoti saskaņā ar šā panta 1. punktu, iekļauj attiecīgajiem reģioniem paredzētajās Regulas (EK) Nr. 1698/2005 16. pantā minētajās programmās.

22. pants

Valsts atbalsts

1. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, uz kuriem attiecas Līguma I pielikums un kuriem piemēro minētā līguma 107., 108. un 109. pantu, Komisija saskaņā ar Līguma 108. pantu var atļaut darbības atbalstu minēto produktu ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības nozarei, lai mazinātu tās konkrētās grūtības attālāko reģionu lauksaimniecībā, ko rada to nomaļā un attālā atrašanās uz salām.

2. Dalībvalstis var piešķirt papildu finansējumu *POSEI* programmu īstenošanai. Šajā gadījumā dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai par valsts atbalstu, un Komisijai tas ir jāapstiprina kā šo programmu sastāvdaļa saskaņā ar šīs regulas nosacījumiem. Šādi paziņotu atbalstu uzskata par paziņojumu Līguma 108. panta 3. punkta pirmā teikuma nozīmē.

3. Francija tās attālāko reģionu cukura nozarei var piešķirt atbalstu, kas katrā tirdzniecības gadā nepārsniedz 90 miljonu euro.

Trīsdesmit dienas pirms katra tirdzniecības gada beigām Francija informē Komisiju par faktiski piešķirtā atbalsta apjomu.

4. Neskarot šā panta 1. un 2. punktu un atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 180. panta pirmās daļas un Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006[11] 3. panta, Līguma 107., 108. un 109. pantu nepiemēro maksājumiem, ko atbilstīgi šai regulai

[11] OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.

dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu, šā panta 3. punktu un 23. un 27. pantu.

23. pants

Augu aizsardzības programmas

1. Francijas un Portugāles iestādes iesniedz Komisijai attiecīgi Francijas Aizjūras departamentu un Azoru salu un Madeiras augu vai augu produktu kaitēkļu apkarošanas programmas. Programmās jo īpaši norāda mērķus, kas jāsasniedz, pasākumi, kas jāveic, to ilgumu un izmaksas. Programmas, kas iesniegtas saskaņā ar šo pantu, neattiecas uz banānu aizsardzību.

2. Pamatojoties uz reģionu stāvokļa tehnisko analīzi, Savienība palīdz finansēt 1. punktā paredzētās programmas.

3. Lai īstenotu programmas, Komisija ar deleģētu aktu nosaka 2. punktā minēto Savienības finansiālo līdzdalību, Savienības finansējumam atbilstīgos pasākumus, kā arī atbalsta apjomu.

   Šāda līdzdalība var segt līdz 60 % no kompensējamajiem izdevumiem Francijas Aizjūras departamentos un līdz 75 % no kompensējamajiem izdevumiem Azoru salās un Madeirā. Maksājumu veic, pamatojoties uz Francijas un Portugāles iestāžu iesniegtajiem dokumentiem. Vajadzības gadījumā Komisija var organizēt izmeklēšanu, ko tās vārdā veic Padomes Direktīvas 2000/29/EK[12] 21. pantā minētie eksperti.

24. pants

Vīns

1. Azoru salām un Madeirai nepiemēro pasākumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.v, 103.w, 103.x un 182.a pantā.

2. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 120.a panta 2. punkta otrās daļas, vīnogas, kas izaudzētas no vīnogulāju šķirnēm, kuras uzskaitītas minētās daļas b) punktā, un kas novāktas Azoru salās un Madeirā, var izmantot, lai ražotu vīnu, ko drīkst izplatīt tikai minētajos reģionos.

   Portugāle veic Regulas (EK) Nr. 1234/2007 120.a panta 2. punkta otrās daļas b) punktā uzskaitīto šķirņu vīnogulāju pakāpenisku izņemšanu no audzēšanai kultūrā apstādītajām platībām, vajadzības gadījumā izmantojot minētās regulas 103.q pantā minēto atbalstu.

3. Kanāriju salām nepiemēro pasākumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1234/2007 103.v, 103.w un 103.y pantā.

---

[12] OV L 4, 7.1.2000., 11. lpp.

25. pants

Piens

1. Lai sadalītu papildu nodevu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2003 79. pantu, tikai ražotājus minētās regulas 65. panta c) punkta nozīmē, kuri ir reģistrēti un nodarbojas ar ražošanu Azoru salās, kā arī laiž tirgū produkciju daudzumos, kas pārsniedz tiem pieejamo kvotu, kurai pieskaitīts trešajā daļā minētais procentuālais daudzums, uzskata par tādiem, kas veicinājuši limita pārsniegšanu.

   Papildu nodevu maksā par daudzumiem, kas pārsniedz kvotu, kura šādi palielināta par trešajā daļā minētajiem procentiem, pēc tam kad visiem ražotājiem Regulas (EK) Nr. 1234/2007 65. panta c) punkta nozīmē, kuri ir reģistrēti un nodarbojas ar lauksaimniecību Azoru salās, proporcionāli katram ražotājam pieejamai kvotai pārdalīti neizmantotie daudzumi, nepārsniedzot minētā palielinājuma rezultātā radušās robežas.

   Pirmajā daļā minētie procenti ir vienādi ar attiecību starp 23 000 tonnu lielo daudzumu sākot no 2005./2006. tirdzniecības gada un katrai saimniecībai pieejamo atsauces daudzumu kopsummu 2010. gada 31. martā. Katram ražotājam minēto procentuālo daudzumu piemēro tikai tai kvotai, kas attiecīgajam ražotājam pieejama 2010. gada 31. martā.

2. Piena vai piena ekvivalenta daudzumus, kuri laisti tirgū un pārsniedz kvotu, bet kuros ievēroti 1. punkta trešajā daļā minētie procenti, pēc minētajā punktā paredzētās pārdalīšanas neņem vērā, konstatējot iespējamu kvotas pārsniegšanu Portugālē, ko aprēķina atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1234/2007 66. pantam.

3. Piena ražotājiem piemērojamo Regulā (EK) Nr. 1234/2007 paredzēto papildu nodevas režīmu nepiemēro ne Francijas Aizjūras departamentos, ne arī Madeirā — vietējās produkcijas apjomam nepārsniedzot 4000 tonnu piena.

4. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 114. panta 2. punkta, no Savienības izcelsmes piena pulvera atjaunota sterilizēta piena ražošanu Madeirā un Francijas aizjūras departamentā Reinjonā atļauj atbilstīgi vietējā patēriņa vajadzībām, ciktāl šis pasākums nodrošina, ka uz vietas ražoto pienu savāc un ka tam ir noiets. Šis produkts paredzēts tikai vietējam patēriņam.

   Šādi atjaunota sterilizētā piena iegūšanas veidu no piena pulvera skaidri norāda uz pārdošanas etiķetes.

26. pants

Lopkopība

1. Tikmēr, kamēr jaunu vīriešu kārtas vietējo liellopu skaits nav sasniedzis pietiekamu daudzumu, lai nodrošinātu vietējās gaļas ražošanas saglabāšanu un attīstību Francijas Aizjūras departamentos un Madeirā, ir iespējams importēt liellopus no trešām valstīm nobarošanai uz vietas un patēriņam Francijas Aizjūras departamentos un Madeirā, nepiemērojot kopējā muitas tarifa ievedmuitas nodokli. Komisija ar īstenošanas aktu pieņem vajadzīgos pasākumus, lai piemērotu šo daļu un jo īpaši

kārtību, kādā piešķir atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa par jaunu vīriešu kārtas liellopu importēšanu Francijas Aizjūras departamentos un Madeirā.

Attiecībā uz dzīvniekiem, par ko var saņemt šā panta pirmajā daļā minēto atbrīvojumu, piemēto 12. pantu un 13. panta 1. punktu.

2. To dzīvnieku skaitu, par kuriem var saņemt 1. punktā minēto atbrīvojumu, nosaka *POSEI* programmās, ja, ņemot vērā vietējās ražošanas attīstību, ir pamatota vajadzība tos importēt. Prioritāte attiecībā uz šādiem dzīvniekiem ir ražotājiem, kuru īpašumā esošajiem nobarošanai paredzētajiem dzīvniekiem vismaz 50 % ir vietēja izcelsme.

Lai ņemtu vērā vietējās lopkopības nozares specifiskās īpašības un šīs nozares produkcijas izmantošanu, Komisija ar deleģētu aktu nosaka, ar kādiem nosacījumiem atbrīvo no ievedmuitas nodokļa.

3. Ja piemēro Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantu un 53. panta 1. punktu, Portugāles iestādes var samazināt valstij noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu tiesībām uz maksājumiem par aitas un kazas gaļu un uz piemaksu par zīdītājgovīm. Tādā gadījumā ar Komisijas īstenošanas aktu atbilstīgo atbalsta summu no maksimālajiem apjomiem, kas noteikti, piemērojot Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantu un 53. panta 1. punktu, pārnes uz finanšu piešķīrumu, kurš minēts šīs regulas 29. panta 2. punkta otrajā ievilkumā.

27. pants

Valsts atbalsts tabakas ražošanai

Spānijai ir atļauts piešķirt atbalstu tabakas ražošanai Kanāriju salās. Šā atbalsta piešķiršana nedrīkst radīt ražotāju savstarpēju diskrimināciju šajās salās.

Atbalsta apjoms nedrīkst pārsniegt EUR 2980,62 par tonnu. Papildu atbalstu katru gadu izmaksā ne vairāk kā par 10 tonnām.

28. pants

Atbrīvojums no muitas nodokļiem par tabaku

1. Muitas nodokļus neuzliek tādas jēltabakas un daļēji apstrādātas tabakas tiešajam importam Kanāriju salās, uz kuru attiecas:

a) KN kods 2401; un

b) šādas apakšpozīcijas:

– 2401 10 — jēltabaka ar neizgrieztu vidējo dzīslu,

– 2401 20 — jēltabaka ar daļēji vai pilnīgi izgrieztu vidējo dzīslu,

– ex 2401 20 — cigāru ārējais apvalks uz turētājiem spolēs, kas paredzētas tabakas ražošanai,

– 2401 30 — tabakas atkritumi,

– ex 2402 10 — nepabeigti cigāri, neietīti,

– ex 2403 10 — cigarešu materiāls (gatavs tabakas maisījums cigarešu, cigarellu un cigāru ražošanai),

– ex 2403 91 — homogenizēta vai atjaunota tabaka, kas ir vai nav plāksnēs vai lentās,

– ex 2403 99 — tabaka ar palielinātu apjomu.

Pirmajā daļā paredzēto atbrīvojumu piešķir ar 11. pantā minētajiem sertifikātiem.

Šo atbrīvojumu piemēro pirmajā daļā minētajiem produktiem, kas paredzēti pārstrādei Kanāriju salās patēriņam gatavu tabakas izstrādājumu vietējai ražošanai, ievērojot gada importa ierobežojumu apjomā, kas ir ekvivalents 20 000 tonnām jēltabakas ar izgrieztu vidējo dzīslu.

2. Komisija ar īstenošanas aktu pieņem vajadzīgos pasākumus 1. punkta piemērošanai un jo īpaši kārtību, kādā piešķir atbrīvojumu no ievedmuitas nodokļa par tabakas importēšanu Kanāriju salās.

VI NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

29. pants

Finanšu piešķīrums

1. Šajā regulā paredzētie pasākumi, izņemot 21. pantu, veido intervenci, kas paredzēta, lai stabilizētu lauksaimniecības tirgus Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005[13] 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

2. Katram finanšu gadam Savienība finansē III un IV nodaļā paredzētos pasākumus par šādām gada summām:

– Francijas Aizjūras departamentiem 278,41 miljoni euro

– Azoru salām un Madeirai 106,21 miljons euro

– Kanāriju salām 268,42 miljoni euro

3. Summas, ko katru finanšu gadu piešķir III nodaļā paredzētajām programmām, nevar būt lielākas par šādām summām:

[13] OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.

– Francijas Aizjūras departamentiem 24,8 miljoni euro

– Azoru salām un Madeirai 21,2 miljoni euro

– Kanāriju salām 72,7 miljoni euro

Komisija ar īstenošanas aktu nosaka vienādus nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis var grozīt to finanšu resursu izmantojumu, kas katru gadu piešķirti dažādiem produktiem, uz kuriem attiecas īpašais piegādes režīms.

4. Lai nodrošinātu saprātīgu un proporcionālu piešķīrumu izpētes, demonstrēšanas projektu, mācību un tehniskās palīdzības pasākumu finansēšanai, Komisija ar deleģētu aktu nosaka gada maksimālo apjomu, kādu var piešķirt par šiem pasākumiem.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGIE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Valstu pasākumi

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, jo īpaši attiecībā uz pārbaudēm un administratīvām sankcijām, un informē par to Komisiju.

31. pants

Paziņojumi un pārskati

1. Dalībvalstis katru gadu ne vēlāk kā 15. februārī paziņo Komisijai par apropriācijām, kas ir to rīcībā un ko tās ir paredzējušas nākamajā gadā izmantot provizoriskās piegādes bilances īstenošanai un katra *POSEI* programmās iekļautā lauksaimnieciskās ražošanas pasākuma īstenošanai.

2. Dalībvalstis katru gadu ne vēlāk kā 31. jūlijā iesniedz Komisijai pārskatu par šajā regulā paredzēto pasākumu īstenošanu iepriekšējā gadā.

3. Komisija ne vēlāk kā 2015. gada 30. jūnijā un pēc tam ik pēc pieciem gadiem iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispārēju pārskatu, kurā norāda to darbību ietekmi, tostarp arī banānu nozarē, kas veiktas, piemērojot šo regulu, vajadzības gadījumā pārskatam pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

32. pants

Komisijas pilnvaras

Komisija, saņēmusi pilnvaras, deleģētu aktu gadījumā rīkojas saskaņā ar 33. pantā minēto procedūru, bet īstenošanas aktu gadījumā — saskaņā ar 34. pantā minēto procedūru.

33. pants

Deleģētie akti

1. Komisijai uz nenoteiktu laiku tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šajā regulā minētos deleģētos aktus.

   Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 1. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

   Iestāde, kura ir sākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, vēlākais vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informē otro likumdevēju iestādi un Komisiju, norādot deleģētās pilnvaras, kuras ir jāatsauc, un atsaukšanas pamatojumu.

   Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā vai nu nekavējoties, vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē jau spēkā esošo deleģēto tiesību aktu derīgumu. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

3. Eiropas Parlaments un Padome var izteikt iebildumus par deleģēto aktu divu mēnešu laikā no tā paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo termiņu var pagarināt par vienu mēnesi.

   Ja pēc minētā termiņa ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu vai ja pirms šīs dienas gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par to, ka ir pieņēmuši lēmumu neizteikt iebildumus, deleģētais akts stājas spēkā tā noteikumos paredzētajā dienā.

   Ja Eiropas Parlaments vai Padome izsaka iebildumus attiecībā uz deleģēto aktu, tas spēkā nestājas. Iestāde, kura pauž iebildumus pret deleģēto aktu, norāda šādu iebildumu iemeslus.

34. pants

Īstenošanas akti — komiteja

[Jāizpilda pēc tam, kad pieņemta regula par kontroli, kas minēta LESD 291. panta 2. punktā; pašlaik to apspriež Eiropas Parlaments un Padome].

35. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 247/2006.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar pielikumā ievietoto atbilstības tabulu.

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā […] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[To piemēro no 2012. gada 1. janvāra.]

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Sagatavots […],

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 247/2006	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	8. pants
3. panta 1. un 2. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
	9. panta 3. punkts
	9. panta 4. punkts
3. panta 3. punkts	10. pants
3. panta 4. punkts	12. pants
4. panta 1. un 2. punkts	13. panta 1. un 2. punkts
	13. panta 3. punkts
	13. panta 4. punkts
4. panta 3. punkts	13. panta 5. punkts
5. pants	14. pants
6. pants	15. pants
7. pants	16. pants
8. panta pēdējais teikums	11. pants
9. panta 1. punkts un 10. pants	18. panta 1. punkts
9. panta 2. un 3. punkts	3. pants
11. pants	4. pants
12. panta a), b) un c) punkts	18. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts
12. panta d), e), f) un g) punkts	5. pants
13. pants	7. pants
14. pants	20. pants
15. pants	21. pants
16. pants	22. pants
17. pants	23. pants
18. pants	24. pants
19. pants	25. pants
20. pants	26. pants
21. pants	27. pants
22. pants	28. pants

23. pants	29. pants
24. pants	6. pants
27. pants	30. pants
28. pants	31. pants
29. pants	35. pants
33. pants	36. pants